

maal med Foranstaltningen, vil jeg gøre opmærksom paa, at dette Tal ikke er helt vilkaarlig valgt. Med 20 000 Kr.s Jordværdi som Grænse for de Jordbrugere, der maatte tegne Kartofler og modtage Præmie derfor — og Ministeren har jo udviklet, at der faktisk var tænkt paa en Præmie til disse —, var Antallet af Jordbrugere, som kunde komme i Betragtning, ca. 150 000. Man kunde beregne statistisk, at deraf vilde ca. 50 000 undlade at tegne, fordi de bor i Amter i Danmark, hvor man dyrker Sukkerroer, eller i Frederiksborg, Roskilde og Københavns Amter, hvor man driver en udstrakt Dyrkning af Køkkenurter til de større Byers Forsyning. Der vilde derefter være tilbage ca. 100 000, om hvilke man kunde antage, at de vilde tage imod et saadant Tilbud og tegne op imod 50—60 hkg pr. Jordbrug. Erfaringen har imidlertid vist, at Kontrakterne gennemsnitlig er paa 39,5 hkg, at man altsaa har tegnet noget mindre af Arealet for det enkelte Jordbrug; men det, som navnlig har skuffet, er Antallet af Jordbrugere, idet man, som sagt, havde regnet med op imod 100 000. Hvis det havde slaaet til, og enhver havde tegnet 50—60 hkg pr. Jordbrug, havde vi naaet de 6 Mill. Tønder, som var Formaalet. Jeg maa derfor bestride Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem sagde, at Valget af 20 000 Kr.s Jordværdi som Grænse var vilkaarligt og ikke havde et bestemt socialt Formaal.

Første Viceformand (K. M. Klausen):

Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Det Formaal, det ærede Medlem nu talte om, gaar ud paa at skaffe tilstrækkelige Mængder af Kartofler, men det sociale Formaal, man skulde fyldestgøre, var i Virkeligheden: at hjælpe det lille Landbrug, som havde lidt under de foregaaende Aars Kornlove. Nu er jo alle klare over, at det drejer sig ikke om Husmandsbrug, naar man taler om en Jordværdi paa 20 000 Kr. Ved 5—6 000 Kr.s Jordværdi har man hele Husmandsklassen for sig, og det vilde være umuligt for dem at præstere alle disse Kartofler. Man gik i Virkeligheden bort fra det, som var det sociale Formaal, da man gik op til de 20 000 Kr.s Jordværdi.

Jeg vil gerne spørge saavel den højtærede Minister som Hr. Moesgaard-Kjeldsen: Med hvilken Begrundelse kan man sige, at en Mand med 20 000 Kr.s Jord-

værdi skal have Præmie, medens en Mand med 21 000 Kr.s Jordværdi ingen skal have? Det er irrationelt. Jeg kan forstaa, at man, hvis man vil hjælpe det lille Landbrug, siger det klart og tydeligt, og saa retter man sig derefter; men gaar man langt derudover, maa man slette Grænsen. Staten vilde kun sikre sig 6 Mill. Tdr. Kartofler, og derfor skulde der finde en Nedskrivning Sted, for saa vidt som der blev tegnet flere. Hensigten med Nedskrivningen var, at Staten ikke vilde udsætte sig for at betale et større Beløb end det, som svarede til 6 Mill. Tdr. Kartofler.

Indenrigsministeren (Bode): Det ærede Medlem, som nu talte, vil maaske sige mig, hvorfor den Mand, som er 24 Aar og 364 Dage, ikke har kommunal Valgret, medens den Mand, som er 1 Dag ældre, nemlig 25 Aar, har kommunal Valgret. Er det ganske irrationelt? Nej, det er det ikke, thi naar man overhovedet skal have en Grænse, maa man sætte den et Sted. Paa samme Maade: Hvis man havde valgt Tallet 10 000, kunde man spørge: Hvorfor skal en Mand med 10 000 Kr.s Jordværdi have Præmie, naar en Mand med 11 000 Kr.s Jordværdi ikke faar det?

Det ærede Medlem udtalte nylig, at hvis Formaalet havde været at hjælpe de virkelig smaa Landbrugere, vilde det have været et socialt Formaal, men det samme irrationelle Forhold vilde have gjort sig gældende der; man maa sætte Grænsen et Sted, og de, som kommer paa den anden Side af Grænsen, kommer udenfor. Det, som Lovforslaget tilsigtede, var, naar vi taler om dets sociale Side, at tilvejebringe en Præmiering af det mindre Landbrug, hvor man mente det ønskeligt, at Kartoffelavlens særlig fremmedes, og med Henblik paa det Kvantum, man skulde have paa Statens Haand, kom man til den Grænse af 20 000 Kr.s Jordværdi, som omfattede et saadant Antal af mindre Jordbrugere, at begge Formaal derigennem kunde opnaas. Det ærede Medlem, som for lidt siden hørte det ærede Medlem fra Sæby udtale den Mening, at der med dette Lovforslag var forbundet en særlig politisk Hensigt overfor Husmændene, tager ganske Grunden bort fra denne Anskuelse ved at fortælle, at det aldeles ikke alene var Husmændene, men ogsaa en Mængde andre Jordbrugere, man henvendte sig til. Det havde overhovedet ikke nogen politisk Hensigt, det havde den socialøkonomiske Hensigt at yde en